

عنوان مقاله:

مقایسه رذایل اخلاقی در اشعار سیف فرغانی و ملک الشعرا بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسن بساک - دانشیار دانشگاه پیام نور مشهد

سیده آمنه حسینی جهانگیر - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

سیف‌الدین ابوحامد محمد فرغانی از شاعران قرن هفتم و هشتم است. او از صوفیان پاک نهادی بوده است که عمر خود را در تربیت خانقاهی و وعظ و اندرز اجتماعی و اخلاقی گذرانده و در شعر خود به بیان انتقادات و ذکر مفاصل اجتماعی دوران خود یعنی عصر مغول پرداخته و با بی‌پروایی سخنان درشت خود را بر ضد طبقات مختلف و قدرتمندان فاسد از شاهان و امیران و وزیران گرفته تا عالمان دینی و حتی اهل تصوف بیان نموده است. محمدتقی بهار ملقب به ملک الشعرا شاعر نویسنده و سیاستمدار ایرانی در سال 1304 در مشهد متولد شد. پدرش محمدکاظم صبوری ملک الشعرا آستان قدس رضوی بود. پس از مرگ پدرش مظفرالدین شاه، لقب ملک الشعرا را به محمدتقی اعطا کرد. در انقلاب مشروطیت از راه نثر روزنامه‌های تازه بهار و نوبهار به یاری این جنبش برخاست. شش بار به وکالت مجلس برگزیده شد و یکبار به وزارت فرهنگ رسید. بهار در فنون شعر قدیم و جدید مهارت داشت و استادانه معانی نو را در قالب شعرکهن می‌ریخت. وی علاوه بر تصحیح بعضی متون قدیم کتاب سبک‌شناسی را در سه جلد و نیز تاریخ احزاب سیاسی را به رشته تحریر درآورد. مهم‌ترین اثر برجای مانده از بهار دیوان شعر اوست. سؤال پژوهش آن است که سیف فرغانی و ملک الشعرا بهار چگونه با کاستی‌ها و نابسامانی‌های جامعه عصر خویش مبارزه نموده‌اند در این پژوهش اشعار سیف فرغانی به خصوص قصاید و قطعات او در یک سو و اشعار محمدتقی بهار در سوی دیگر مورد نقد و بررسی قرار گرفته و با تکیه بر چگونگی انعکاس رذایل اخلاقی در اشعار این دو شاعر بزرگ، شیوه مبارزه آن‌ها با اوضاع نامناسب اجتماعی تجزیه و تحلیل و مقایسه شده است.

کلمات کلیدی:

سیف فرغانی، محمدتقی بهار، شعر، رذایل اخلاقی و مقایسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868029>

